

[Glensgård]

fra det tidspunkt, hvor SAS indtrådte som partner, og frem til 31. marts 1977, og samtidig bedes ministeren oplyse salgsprisen for de aktier, som udgør 30 pct. af Thai-Air, som SAS indtil 31. marts 1977 besidder.“

(Spm. nr. 460).

Begrundelse.

Fra SAS i Thailand erfarer Jyllands-Posten, jævnfør artikel i samme blad 22. april 1976, at den thailandske regering har besluttet, at Thai-Air fra 1. april 1977 skal være 100 pct. statejet og derfor vil opkøbe SAS' 30 pct. aktiepost.

Spørgeren ønsker derfor nærmere belyst, hvilke økonomiske konsekvenser dette til dato har medført for SAS, men særlig ønskes salgsprisen oplyst og sat i sammenhæng med den investerede kapital.

Spørgsmålet er stillet til skriftlig besvarelse for at give ministeriet mulighed for at indhente de relevante oplysninger hos de berørte parter.

Minister for offentlige arbejder *Niels Mathiasens* svar (5/5 76):

Jeg har fra SAS modtaget følgende udtalelse i anledning af spørgsmålet:

„Vi bekræfter modtagelsen af Deres telex af 28. april med anmodning om en udtalelse i anledning af folketingsmedlem Glensgårds spørgsmål til ministeriet for offentlige arbejder om SAS' investeringer i Thai International.

SAS kan kun bekræfte, at der foreligger en aftale mellem parterne om, at SAS pr. 31. marts 1977 afhænder til Thai-siden sin nuværende aktieandel på 30 pct. af den totale aktiekapital på 100 mill. bath. I øvrigt ønsker SAS ikke at svare på de stillede spørgsmål, da dette må anses som forkasteligt i lyset af normal forretningsmæssig praksis og det faktum, at der desuden foreligger aftaler om et fortsat funktionelt samarbejde mellem Thai og SAS også efter 31. marts 1977.“

Jeg er enig i SAS' standpunkt. SAS er vel et 50 pct. statsligt foretagende, men det skal ifølge den af staterne godkendte konsortialaftale drives forretningsmæssigt. Det må derfor normalt have samme krav som andre erhvervsvirksomheder på at kunne foretage

forretningsmæssige dispositioner uden at redegøre for dem for offentligheden.

I mit svar til hr. Glensgård i folketingets spørgetid den 7. april 1976 har jeg givet tilsagn om, at folketinget på passende måde af mig vil få information om SAS' situation i Thailand, hvilket jeg selvsagt står ved.

Af *Maisted* (FP) til boligministeren (4/5 76):

„Kan ministeren bekræfte, at tillægslån til ældre ejendomme bliver begrænset, og i bekræftende fald hvilken indflydelse får det på beskæftigelsen?“

(Spm. nr. 470).

Begrundelse.

På grund af stigningerne i ejendomsværdierne må man forvente øget efterspørgsel på tillægslån. Dette sammenholdt med Nationalbankens støtteopkøb af obligationer for milliardbeløb, der har bragt Nationalbankens obligationsbeholdning op på 16 mia kr., giver usikkerhed inden for byggebranchen.

Boligminister *Helge Nielsens* svar (10/5 76):

Efter den aftale, der den 16. december 1975 blev indgået mellem Danmarks Nationalbank og Realkreditrådet om begrænsning af obligationsudstedelsen, er der fastlagt et loft for realkreditinstitutternes nettolånetilbud. I perioden 15. december 1975 til udgangen af 1976 skal de samlede nettolånetilbud holdes inden for en ramme på 29,5 mia kr.

Jeg kan bekræfte, at det er et led i aftalen, at der inden for denne totalramme højst kan ydes egentlige tillægslån i helårsboliger og sommerhuse på 0,7 mia kr. forholdsmæssigt fordelt over perioden. Ejerskiftelån er holdt uden for denne kvota.

Det har været udgangspunktet for denne regulering af udlånsaktiviteten, at man skal tilgodese det lånebehov, der knytter sig til selve byggeaktiviteten, men at der samtidig vises tilbageholdenhed med egentlig tillægsbelåning af boligejendomme.

Til illustration af, hvilken virkning denne stramning vil kunne få, kan jeg oplyse, at udlån til andre formål end nybyggeri, større om- og tilbygninger samt ejerskiftelån i 1975 udgjorde ca. 1,4 mia kr. Det skal dog